

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. Велико Търново, 26.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНКО ЯНЕВ

Членове: ДАНИЕЛА ДЕЛИСЪБЕВА
ГАЛИНА КОСЕВА

при участието на секретаря МИЛЕНА СТ. ГУШЕВА
като разгледа докладваното от ГАЛИНА КОСЕВА Въззивно търговско дело
№ 20234001000146 по описа за 2023 година

С Решение №24/17.05.2023г. по т.д. №5/2023г. ОС- Габрово е: обявил неплатежоспособността на „Ти фузион България“ ЕООД, с ЕИК 131362728, със седалище и адрес на управление: гр.Габрово, *****, с начална дата 01.01.2020г.; открил е производство по несъстоятелност на „Ти фузион България“ ЕООД, с ЕИК 131362728; назначил е временен синдик Й. С. Т. с дата на встъпване в длъжност до 23.05.2023г. и месечно текущо възнаграждение в размер на две минимални работни заплати; наложил е обща възбрана и запор върху имуществото на длъжника; свикал е първо събрание на кредиторите на 19.06.2023г.; задължил е временният синдик да изготви списък на кредиторите на осн. чл. 668 ТЗ; задължил е длъжника „Ти фузион България“ ЕООД, с ЕИК 131362728, да изпълни задълженията си по чл. 640 ал.1 ТЗ, с предупреждението по чл. 640 ал.3 ТЗ и последиците на чл. 669 ал.3 ТЗ; приканил е кредиторите на „Ти фузион България“ ЕООД, с ЕИК 131362728, да предплатят по набирателната сметка на Окръжен съд Габрово начални разноски в размер на 16000лв. в десетдневен срок, считано от датата на вписване на решението, като е указал последиците на чл. 632, ал. 1 от ТЗ.

Присъдени са разноски, посочено е, че решението подлежи на незабавно изпълнение и на вписване в ТР.

Въззивна жалба против решението е подадена от „Юробанк България“ АД ЕИК000694749, чрез адв. П. К. от САК, с която се оспорва само определената начална дата на неплатежоспособност на длъжника.

В същата се излагат възражения, че решението на ГОС е

незаконосъобразно в частта относно определената от съда начална дата на неплатежоспособност- 01.01.2020г., предвид данните в Таблица № 4 от заключението на вещото лице. Жалбоподателят изразява несъгласие с изчислените от вещото лице коефициенти и при собствено изчисление намира, че коефициента на обща ликвидност към 31.12.2021г. е бил над препоръчителната стойност. Длъжникът изпаднал в състояние на неплатежоспособност на 15.09.2022г.- на тази датата настъпил падежът на задълженията му по Договор за револвиращ кредит № 727/2018 от 04.09.2018г., Анекс № 1-727/2018г. от 22.10.2018г., Анекс № 2- 727/2019 от 14.06.2019г., Анекс № 3-727/2019 от 12.09.2019г. и Допълнително споразумение № 1 от 14.09.2020г. с кредитор „Юробанк България“ АД. Крайният срок за издължаване на кредита (падеж) бил 15.09.2022г., като до тази дата дружеството изпълнявало всички задължения към банката и извършвало дейност. В периода 01.01.2020г. - 15.09.2022г. дружеството работело, изпълнявало задълженията си, сключвало нови договори за кредит, в това число и с „Юробанк България“ АД, като нямало данни срещу него да са образувани изпълнителни дела. Срочно били погасявани публичноправните задължения, плащани били възнагражденията на работниците. Дружеството прекратило дейността си към едва края на 2022г.

Претендирано е да се отмени решението в частта, в която за начална дата на неплатежоспособността на "Ти фузион България" ЕООД е определена датата 01.01.2020г. и да се постанови решение, с което за началната дата на неплатежоспособността да се определи датата 15.09.2022г.

В обжалваното решение първоинстанционният съд е приел, че финансовите показатели на дружеството са влошени, като тенденцията за това била налице още през 2020г., което преценено в съвкупност с наличието на презумпциите по чл.608 ТЗ сочело състояние на неплатежоспособност, което не е временно. Като доказателство в тази насока съдът е приел и факта, че през 2022г. "Ти фузион България" ЕООД е прекратило дейността си, а въпреки наличието на достатъчно имущество с което да се покрият задълженията му, върху него, както и върху търговското предприятие, са учредени тежести. Първоинстанционният съд е приел, че са налице предпоставките за постановяване на решение при условията на чл.630, ал.1 ТЗ и следва бъде обявена неплатежоспособността на ответното дружество, като за начална дата на неплатежоспособността е приел 01.01.2020г., тъй като към края на 2020г. коефициентите на ликвидност и задлъжнялост са показали значително влошаване на финансовите показатели. Това влошаване започнало от началото на годината (2020г.), което следва да се приеме и като начална дата на неплатежоспособността.

Въззивната инстанция счита, че предвид данните по делото и заключението на вещото лице, както и посоченото от същото в преразпита пред ВТАС, най- ранната дата, към която са налице всички елементи от фактическият състав на неплатежоспособността, е 01.01.2022г., а не определената такава от първата инстанция, нито сочената във въззивната жалба на „Юробанк България“ АД.

Началната дата на неплатежоспособността следва да се определи с оглед цялостното икономическото и финансово състояние на длъжника, като бъдат преценени коефициентите за ликвидност, дали са под единица, какво е

съотношението им, както и момента на спиране на плащанията, но не само с оглед на последното извършено плащане към конкретно определен кредитор.

При изготвяне на експертизата вещото лице е работило с приложените по делото писмени доказателства, годишните финансови отчети на "Ти фузион България" ЕООД от ТР, изисканите и получени данни от НАП, Инспекцията по труда, частен съдебен изпълнител Зв. Василева, като изрично е посочило, че за 2022г. няма никакви данни, включително отчети в ТР и не му е представено счетоводството на длъжника, нито документи, въпреки исканията за това. Дружеството е било задължено и от въззивната инстанция да представи баланс към 31.12.2022г. и 31.03.2023г., аналитични ведомости и останалата необходима на вещото лице счетоводна документация, но това отново не е изпълнено, като е посочено, че няма кой да ги изработи.

Поради липса на документи и достъп до счетоводните регистри на длъжника от вещото лице по делото не е установено кога е последното извършено плащане към кредитор, към кой кредитор и в какъв размер. Няма конкретизация за краткотрайните активи и вземанията на дружеството-данните за същите са само от отчета публикуван в ТР за 2021г., а за 2022г.- напълно липсват данни и отчет. Безспорно по делото е, че през 2022г. "Ти фузион България" ЕООД прекратява дейност, но поради непредоставяне на документация и счетоводството на дружеството, въпреки опитите за това от двете съдебни инстанции и вещото лице, не е възможно да се извърши допълнително изследване на икономическото и финансовото му състояние.

В заключението на вещото лице пред първата инстанция е изложено, че за периода на 2018г., 2019г., 2020г. и 2021г. са изготвяни отчети на ответното дружество и същите са обявени в ТР съгласно изискванията на Закона за счетоводството. По данни от балансите на дружеството за 2020г. сумата на актива е 7819хил. лева, а за 2021г. сумата на актива намалява с 232хил. лева или с 3% в сравнение с актива с предходната 2020г., като и през двете години в имуществото на дружеството краткотрайните активи преобладават значително над дълготрайните активи. Основен дял в краткотрайните (текущи) активи представляват материалните запаси, следващо перо по дял от краткотрайните активи са вземанията, които се увеличават на 848хил. лева и заемат 14% от всички краткотрайни материални активи /състоят се от вземания от клиенти- 594хил лева и други вземания- 254хил.лева/, бързо ликвидните средства отново имат най- нисък дял в текущите активи на „Ти фузион България“ ЕООД- под 1%. Задълженията по години според информацията по баланси показват увеличение с 20% /1047хил.лева/ през 2021г. спрямо 2020г., а през през втората половина на 2022г. дружеството е прекратило дейността си.

Коефициента за обща ликвидност за 2020г. е в оптимални граници- 1.19, но 2021г. стойността му започва да спада и е 0.97. Макар, че този коефициент дава донякъде условна оценка за платежоспособността на предприятието, той показва, че същото е работело и не е било в трайно необратимо и затруднено положение преди края на 2021г.- имало е материални запаси, материали и незавършено производство, както и продукция /т.6 от заключението/. Ниските стойности на коефициентите на бърза, незабавна и абсолютна ликвидност за тези две години не обосновават категорично извод за трайно необратимо и затруднено положение преди края

на 2021г., а показват обоснованост и твърде голяма степен на риска дружеството да изпадне в състояние на невъзможност за посрещане на задълженията си.

Показателят за финансова автономност, който характеризира степента на финансова независимост на предприятието от своите кредитори и е показател за платежоспособността на предприятието в дългосрочен план, показва сериозно влошаване през 2021г., както и коефициента на задлъжнялост, което сочи, че именно в края на 2021г. състоянието на дружеството придобива траен характер, което се подкрепя и от факта, че в средата на 2022г. дружеството спира плащанията си към работници /м. юни и юли/, а към банката по кредита- м. септември, след което прекратява дейността си.

В заключението си вещото лице е отразило и показателя Z по модела Алтман, според който по отношение на дружеството- длъжник е налице висок риск от несъстоятелност в края на 2021г. Изследваният показател е спрямо данните от 2020г и 2021г. и сочи тенденцията за изпадане в неплатежоспособност на дружеството през следващите години- в случая 2022г.

В съдебно заседание пред въззивният съд на 04.07.2023г. вещото лице е заявило, че датата 01.01.2022г. е най-ранната дата по делото, към която са налице всички елементи да се обяви в несъстоятелност дружеството, като до тогава не е било в такова необратимо състояние.

Въз основа на изложеното въззивната инстанция намира, че релевантният най- ранен момент на спиране на плащанията поради обективна невъзможност да се изпълнят задълженията към всички кредитори с изискуеми и ликвидни вземания, в случая е датата 01.01.2022г./спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори- като кредита към банката до 15.09.2022г./. Към 2020г. коефициента на обща ликвидност на дружеството е в оптимални граници, то е работело, както и през 2021г., като затрудненията му не са били с траен и необратим характер, въпреки, че са били налице- през 2021г. сумата на актива е намаляла с 3% в сравнение с актива с предходната година, както и стойността на дълготрайните активи, коефициента на обща ликвидност вече е под оптималните граници, макар и малко под тях, налице са неизплатени задължения по данъчни декларации за за 2021г. В началото на 2022г. обаче затрудненията на „Ти фузион България“ ЕООД придобиват траен характер, предвид продължилата тенденция към влошаване на финансовите му показатели през 2021г., тъй като задълженията на дружеството се увеличават през 2021г. с 20% спрямо предходната година, а показателите за финансова автономност и задлъжнялост показват сериозно влошаване, което сочи, че състоянието на дружеството става необратимо. Обективното финансово- икономическо състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност за изпълнение на изискуеми парични задължения, за погасяване на тези задължения към кредиторите е станало необратимо към 01.01.2022г., която дата следва да бъде определена за начална дата на неплатежоспособност. Към тази дата, видно от заключението на вещото лице /т.14/, дружеството не е заплатило задължения към НАП и за 2021г./вкл. лихви/, след това- през м.юни и м.юли 2022г.

дружеството спира плащанията си към работници, през м. септември 2022г. спира плащанията си по кредита към банката, а след това прекратява и дейността си.

На основание гореизложеното неоснователни са възраженията на „Юробанк България“ АД, че 15.09.2022г. следва да бъде определена за начална дата на неплатежоспособност, тъй като към тази дата длъжника спрял плащанията към банката по падежиралите кредитни задължения и нямало данни за образувани изпълнителни дела срещу него. Видно от данните по делото срещу длъжника има образувани изпълнителни дела при ЧСИ Зв. Василева- район на действие района на ГОС, като няма данни кога всяко от тях е образувано, а плащането изцяло или частично на задължения към определени кредитори не сочи платежоспособност на дружеството.

Поради несъвпадане на изводите на въззивния съд с тези на първата инстанция обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, в която е определена за начална дата на неплатежоспособността 01.01.2020г. на „Ти фузион България“ ЕООД и вместо него бъде постановено решение, с което б ъ д е определена за начална дата на неплатежоспособността датата 01.01.2022г.

С оглед изхода на спора длъжникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата от 125 лв.- разноски за държавна такса.

На основание гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №24/ 17.05.2023г. по т. д. № 5/2023г. на ОС-Габрово, в частта, в която е определена начална дата на неплатежоспособността на „Ти фузион България“ ЕООД- 01.01.2020г., вместо което постанови:

ОПРЕДЕЛЯ за начална дата на неплатежоспособността на „Ти фузион България“ ЕООД, датата 01.01.2022г.

ОСЪЖДА „Ти фузион България“ ЕООД, да заплати на „Юробанк България“ АД ЕИК000694749 сумата от 125 лв. разноски.

В останалата част решение №24/ 17.05.2023г. по т. д. № 5/2023г. на ОС-Габрово, е влязло в сила, като необжалвано, на основание чл.296 т.2, във вр. с чл.621 ТЗ.

Решението подлежи на вписване в търговския регистър при Агенцията по вписванията на основание чл.624 ТЗ и в книгата по чл. 634в ал.1 ТЗ на ГОС.

Преписи от решението да се изпратят на Агенцията по вписванията и ГОС.

Да се изпрати препис от решението на страната, на основание чл.7 ал.2 ГПК , вр. с чл.621 ТЗ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в 7 - дневен срок от вписването му в търговския регистър при

Агенцията по вписванията, при условията на чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____